
URL: <http://urakparaki.com/?m=4&ID=95873>

ავტორი: თეა თაბაგარი

ქანრი: პოეზია

გამოქვეყნების დრო: 2017-01-25 18:39:55

მშობლიურ ჭიათურას

აქ, ჩემს ქალაქში მდინარეს აქვს თალხი სამოსი,
ჩემი ქალაქის ზეცა ზოგჯერ ნაცრისფერია,
მაგრამ სილურჯე მოედება, მზე რომ ამოდის
და ჩიგუნები გაბაფხულის ამინდს მღერიან.

მედიდურ კლდეებს ისტორიის იერი ახლავთ,
თვით მეფე თამარს გაკვირვება გამოუხატავს,
როცა ინება აქაური გარემოს ნახვა,
უჩვეულოდ რომ მოუწყვია ბუნების მხატვარს.

ჩემს ქალაქს არცთუ შესაშური დრო უდგას ახლა,
მივიწყებისგან ხეებსაც კი დაეცყოთ დაღლა,
არ ძალუძს გირიფს, გოგები რომ აღაპყროს მაღლა,
აქვე ასწლოვან მაგნოლიას შეხვდები, გამხმარს.

ვნანობ, აქამდე არაფერი დამიწერია,
ან ამ სტროფებით რას შევმაგებ კარგსა და ახალს,
ქალაქს, რომელიც ნოსტალგიის ათი წელია,
ჩემს ქალაქს, ჩემი ბავშვობა რომ შემოუნახავს.